

Devlet Memur ve Hizmetlilerine tahsisat verilmesi hakkında Kanun

(*Resmî Gazete ile ilâm : 26 . XII . 1953 - Sayı : 8593*)

No.
6211

Kabul tarihi
25 . XII . 1953

MADDE 1. — Umumi, mülhak ve hususi bütçeli idarelerle, belediyeler ve bunlara bağlı kurum ve teşekküllerden maaş ve ücret alan memur ve hizmetlilere (Ordu mensupları dâhil) her yıl İcra Vekilleri Heyetince tesbit edilecek tarihlere maaş veya ücretlerinin birer aylık tutarında üç defa tahsisat verilir.

Verilecek tahsisatın hesabında, memur ve hizmetlilerin (Ordu mensupları dâhil) yalnız asıl vazifeleri dolayısıyla maaş ve ücret tertiplerinden bilfiil almakta oldukları miktarlar esas tutulup, bunun dışında her ne sebep ve nam ile olursa olsun kendilerine ödenmekte bulunan munzam istihkaklar nazara alınmaz.

MADDE 2. — Aşağıda gösterilenler bu kanun hükümlerinden faydalanamazlar :

a) 5441 sayılı Devlet Tiyatrosu Kuruluşu hakkındaki Kanununun 10 ncu maddesine göre ücret alan sanatkar ve stajyerler haric olmak üzere sözleşme ile çalıştırılanlar;

b) Devletçe işe edilip bir hizmet karşılığı olmaksızın harçlık olarak kendilerine maaş verilenler;

c) Daimî vazife ile yabancı memleketlerde bulunup 4991 sayılı Kanun hükümlerine göre aylık alanlarla aynı yerlerde istihdam olunan hizmetliler;

ç) 3656 sayılı Kanununun 9 ncu maddesi gereğince Bütçe kanunlarına bağlı (E) işaretli cetvellerdeki tertiplerden alınan kadrolarda çalışanlarla mümasili muvakkat mahiyetteki kadrolarda çalıştırılanlardan ödeme tarihlerinde geçen hizmet süreleri bir seneyi bulmayanlar;

d) Ödemenin yapıldığı tarihlerde eli işten çekilmiş veya açığa alınmış olanlar.

Bunlardan menî muhakeme veya beraet kararı alanlarla haklarındaki takibat Umumi Af Kanunu ile kaldırılmış olanlara, müstahak oldukları açık maaşları nispetinde tahsisat verilir.

MADDE 3. — Bu kanun gereğince verilecek tahsisat, umumi ve mülhak bütçelerde mevcut veya bu maksatla yeniden açılacak tertiplere Maliye Vekili tarafından kaydedilecek tahsisattan ödenir ve her yılın bütçe fazlaları hesabı katîlerde bu tahsisata karşılık tutulur.

Yukarıki fıkra gereğince Maliye Vekiline verilen salâhiyet, özel idarelerde vilâyet daimî encümenleri, belediyelerde belediye encümenlerince kullanılır.

MADDE 4. — Bu kanun gereğince yapılacak ödemelerden emekli keseneği kesilmez ve bu paralar borç için hacz edilemez.

MADDE 5. — 2847 ve 3659 sayılı kanunlara tâbi kurumlar, kanunları gereğince :

a) Prim ve ikramiye alan memur ve hizmetlilerine 1 nci madde gereğince senede ancak bir tahsisat,

b) Prim ve ikramiyeden birini alanlara senede yalnız iki tahsisat,

c) Prim ve ikramiye alamayanlara senede üç tahsisat,

Verebilirler.

MADDE 6. — 9 . I . 1950 tarihli ve 5509 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Memurları Teşkilâtı hakkındaki Kanunun 6 ncı maddesi hükmü hariç, 2 . V . 1949 tarihli ve 5383 sayılı Gümrük Kanununun 152 nci maddesinin (Üstün gayretleri görülenlere ikramiye verilmesi) ne dair hükmü ile umumi ve mülhak bütçeli idareler memurlarına ikramiye verilmesine dair olan hükümler kaldırılmıştır.

MUVAKKAT MADDE — 1953 Malî yılı içerisinde bu kanunun 1 nci maddesinde yazılı tahsisatın bir aylığı, bütçelerinde tahsisat aranmaksızın, maaş ve ücret tertiplerinden verilir.

MADDE 7. — Bu kanun neşri tarihinden itibaren mer'idir.

MADDE 8. — Bu kanunun hükümlerini icraya İera Vekilleri Heyeti memurdur.

25 Aralık 1953

Riyaseti Cumhura yazılan tezkerenin tarih ve numarası : 25 . XII . 1953 ve 1/701
Bu kanunun ilânının Başvekâlete bildirildiğine dair Riyaseti Cumhurdan gelen tezkerenin tarih ve numarası : 25 . XII . 1953 ve 4/589
Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların Cilt Sayfa cilt ve sayfa numaraları : 26 279,386,387:423,441:437,460,469:472

[İnikat : 21,22 — 49 ve eki sıra numaralı matbua 21 ve 22 nci İnikat zabıtlarına bağlıdır.]